

Daniels Bog – nummer et hundrede og tooghalvfems

Åbenbaringen af den skjulte historie: Profetiske overensstemmelser fra Daniel 11 og beseglingen af de 144.000

Jeff Pippenger
2024-04-22

Vi betragter den „skjulte historie“ i vers fyrre i Daniel kapitel elleve, når den ophører med sit skrevne vidnesbyrd ved endetiden i 1989, frem til søndagsloven i vers enogfyrre. Den skjulte historie repræsenterer den struktur, hvorpå alle de profetiske linjer for de sidste dage skal tilpasses, for beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde finder sted inden for den skjulte historie. Denne historie er stedet, hvor prøven, der er forbundet med dannelsen af dyrets billede, finder sted. Det er derfor den historie, hvor Nebukadnezars skjulte drøm om dyrenes billede bliver forsejlet op. Den skjulte historie er dér, hvor den skjulte historie fra Donald Trumps første embedsperiode afsluttes i Daniel elleve, vers to, frem til vers tre. Den skjulte historie er den del af Daniels profeti, som vedrører de sidste dage, og den er Jesu Kristi Åbenbaring, som forsegles op lige før prøvetiden afsluttes ved søndagsloven. Alle disse sandhedslinjer fremstilles som fjernelsen af det syvende og sidste segl.

Vers ti til femten i Daniel elleve skal sammenholdes med den skjulte historie, og de sidste tre af disse vers fremstiller tre profetiske linjer. De angiver, hvornår pavedømmet på ny trænger ind i historien, således som det gjorde i året 200 f.Kr., da det hedenske Rom først trådte ind i den profetiske historie, som fremstilles i Daniel kapitel elleve, vers fjorten. Dette vers, og opfyldelsen af dette vers i det hedenske Roms historie, stadfæstede synet, for det hedenske Rom var symbolet på den magt, der ophøjede sig selv, berøvede Guds folk og derpå faldt. Frafaldent protestantisme anvendte verset på Antiochos Epifanes, men milleritterne anvendte det på det hedenske Rom og identificerede verset som en prøvende sandhed i milleritternes historie. I dag lærer den moderne laodikeiske adventismes teologer atter, at det er Antiochos Epifanes, så det er på ny en prøvende sandhed.

Det er ikke blot en prøvende sandhed, men verset og dets opfyldelse i 200 f.Kr. identificerer, hvornår Tyrus' skøge (det moderne Rom) begynder at synge sine sataniske sange, og peger på pavedømmet, idet det træder ind i de sidste dages historie, og repræsenterer derfor de sidste dages primære prøvende sandhed, som er i overensstemmelse med den prøvende sandhed, der repræsenteres ved debatten i den milleritiske historie.

De tre vers repræsenterer også rækken af det republikanske horns linje hos jorddyret og identificerer de profetiske skridt, som Donald Trump tager, idet han indtræder i sin anden embedsperiode som den ottende præsident, der er af de syv præsidenter, i en række af præsidenter, som begyndte med Ronald Reagan ved endens tid i 1989. Efter slaget ved Raphia i vers tolv undertrykker "Antiochos" først et oprør inden for De Forenede Stater og forbereder sig dernæst på

en krig mod globalismen, repræsenteret ved Egypten i slaget ved Panium. Trump vinder den krig, men krigen indleder Tredje Verdenskrig (Actium). Disse aktiviteter blev forbilledliggjort ved Antiochos III Magnus, som var blevet besejret af Egypten i slaget ved Raphia, men som sejrrigt ville slå igen i slaget ved Panium.

I vers tretten, »efter nogle år«, vil Antiochus Magnus, som Uriah Smith anfører, »Antiochus, efter at have undertrykt oprør i sit rige og bragt de østlige egne til lydighed og befæstet dem deri, have haft frihed til ethvert forehavende, da den unge Epifanes kom på Egyptens trone; og da han anså dette for en alt for god lejlighed til at udvide sit herredømme til at lade den gå fra sig, opbød han en vældig hær, større end den foregående«. Trump vil først undertrykke et oprør i sit rige og derpå forberede en større hær, end han havde, da han tidligere blev besejret. Trump blev besejret i 2020, som opfyldelse af Åbenbaringen kapitel elleve, da ateismens dyr, der repræsenterer den verdensomspændende globalisme, og globalisterne i både det Demokratiske og det Republikanske parti stjal valget, og som den primære stedfortrædende hær for Tyrus' skøge vil det også være et nederlag, når Putin vil sejre over Ukraine.

Den tredje profetiske linje i de tre vers, vi betragter, er den frafaldne protestantismes linje, som er repræsenteret ved makkabæernes linje og deres opstand imod Antiochus Epifanes' forsøg på at påtvinge jøderne Grækenlands religion. Trumps linje og den frafaldne protestantismes linje repræsenterer de to magter, som til sidst vil smelte sammen i det horn, der fremstilles som dyrets billede. Vers tretten til femten repræsenterer den historie, der fører frem til søndagsloven, og de to linjer, den frafaldne protestantismes og den frafaldne republikanismes, illustrerer samspillet mellem de to magter, idet de kommer sammen og forener kirke og stat forud for søndagsloven.

I tidligere artikler har vi fastslået, at de tre begivenheder, som repræsenteres ved årstallene 1776, 1789 og 1798, og som repræsenterer Uafhængighedserklæringen, Forfatningen og Alien and Sedition Acts, markerer en periode, der førte til begyndelsen på jorddyret som det sjette rige i Bibelens profeti. Af denne grund udgør disse tre vejmærker tre vejmærker, der leder til afslutningen på det sjette rige i Bibelens profeti. Vi har fastslået, at de toogtyve år, der strækker sig fra 1776 til 1798, symboliserer beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, for tallet toogtyve er et symbol på foreningen af guddommelighed med menneskelighed.

Vi har identificeret historien som bærende „Sandhedens“ signatur, for den første og den sidste vejmarkering repræsenterer uafhængighed etableret og uafhængighed fjernet. Alle tre vejmarkeringer repræsenterer jorddyrets primære symbol, for de repræsenterer alle De Forenede Staters tale, thi „en nations tale er en handling udført af de lovgivende og dømmende myndigheder.“ Den mellemste vejmarkering, 1789, og Forfatningen blev ratificeret af tretten kolonier, og det mellemste bogstav i det hebraiske ord „Sandhed“ er det trettende. De toogtyve år fra 1776 til 1798 svarer ligeledes til de toogtyve bogstaver, som udgør det hebraiske alfabet.

Vi har også identificeret, at Alien and Sedition Acts af 1798 repræsenterer det punkt, hvor De Forenede Stater taler som en drage. Historien om jødernes forbund med Rom, som er en del af linjen om frafaldent protestantisme i Daniel elleve, vers tretten til femten, repræsenterer en periode, hvor dyrets billede dannes, og dannelsen af dette billede er den endelige prøve for de

hundrede og fireogfyrre tusind. Det er den prøve, de må bestå, før de bliver beseglet. Jødernes forbund fra 161 f.Kr. til 158 f.Kr. er derfor et alvorligt element i den prøve, hvorved dem, der er kaldet til at være blandt de hundrede og fireogfyrre tusind, bliver fuldendt.

At acceptere, at 161 f.Kr. til 158 f.Kr. repræsenterer et tidsrum, som symboliseres ved jødernes forbund, strider imod historiens vidnesbyrd; thi historikerne lærer, at forbundet var i 161 f.Kr., mens milleritterne lærte, at det var i 158 f.Kr., og deres overbevisning om dette forhold er fremstillet på begge hellige tavler.

Spørgsmålet er ikke alene, om historikerne har ret i at datere jødernes forbund til 161 f.Kr., eller om milleritterne havde ret i at identificere 158 f.Kr. I hvert af disse to valg er der en gruppe, som ville være enig i dit valg. Spørgsmålet er, om både historikerne og milleritterne har ret, og om sandheden vedrørende forbundet med jøderne faktisk repræsenterer et tidsrum, i modsætning til ét af to mulige enkeltstående tidspunkter i historien.

I tidligere artikler har vi fremlagt, hvad vi mener er gyldig helliget logik, nemlig at forbundet med Rom og jøderne repræsenterer en periode fra 161 f.Kr. til 158 f.Kr., og at perioden er et forbillede på dyrets billedes dannelse. Når dette er tilfældet, bliver selv beslutningen om at acceptere, at jødernes forbund med Rom er en tidsperiode, en prøve, og i den profetiske betydning stemmer dette overens med den kendsgerning, at dannelsen af dyrets billede er den »store prøve for Guds folk«.

Når dette er sagt, angiver 158 f.Kr., hvornår forbundet mellem de frafaldne jøder, kendt som makkabæerne, blev fast etableret med Rom, og typificerer således søndagsloven; for Bibelen stiller det retoriske spørgsmål: „Kan to vandre sammen, uden at de er blevet enige?“ 158 f.Kr. angiver, hvor og hvornår frafalden protestantisme slår hånd med den pavelige magt, og den periode, som begyndte i 161 f.Kr. og førte til 158 f.Kr., angiver det tidsrum, der repræsenterer dyrets billedes dannelse. Det er afgørende at erkende, at perioden angiver, hvornår frafalden protestantisme vil forene sig med frafalden republikanisme. Begge disse frafaldne magter er fremstillet i vers tretten til femten, og derfor deler de visse fælles vejmærker.

Det er korrekt at anvende 1776, 1789 og 1798 som forbilleder på 11. september 2001, efterfulgt af Pelosi-processerne i false flag-bevægelsen forbundet med 6. januar 2021 og indsættelsesperioden for Bidens stjalne valg, som fører til søndagsloven. I denne anvendelse fremviser Patriot Act af 2001, i overensstemmelse med Uafhængighedserklæringen, et vejmærke, der identificerer begyndelsen på ophævelsen af uafhængigheden. Dernæst kommer det andet vejmærke, Pelosis og Schiffs skueproces, i overensstemmelse med ratificeringen af Forfatningen, og typificerer således begyndelsen på omstødelsen af Forfatningen, efterfulgt af det tredje vejmærke, Alien and Sedition Acts, som repræsenterer, at De Forenede Stater taler som en drage. At anvende disse vejmærker på denne måde er at identificere frafalden protestantismes vejmærker, sådan som den er repræsenteret ved Makkabæerne.

På et andet plan frembringer identificeringen af de tre vejmærker i forbindelse med frafalden republikanisme en lidt anderledes anvendelse. Den 11. september 2001 svarer til 1776, men 1789 svarer, for frafalden republikanismes vedkommende, til Alien and Sedition Acts og fastslår en

sondring mellem disse »acts« og dragens tale, som er repræsenteret ved håndhævelsen af søndagen. Når de to linjer sammenstilles i sammenhæng med prøven vedrørende dyrets billede, danner de den profetiske struktur for opstillingen af dyrets billede, og den store prøve for Guds folk er dannelsen af dyrets billede. For Guds folk må dannelsen af dyrets billede først erkendes, sådan som den er repræsenteret (dannet) i Guds Ord, for at dette folk i de sidste dage kan genkende denne dannelse i den politiske og religiøse verden.

Hvordan kunne så Pelosi-retssagerne den 6. januar 2021 stemme overens med Alien and Sedition Acts? Pelosi-retssagerne markerer den fejring, som bæstet fra afgrunden holdt, idet det netop havde dræbt den rige præsident, som havde sat globalismen i bevægelse. Denne fejringens historie begyndte med perioden omkring Bidens indsættelse, og den repræsenterer en periode, som afsluttes med Trumps anden indsættelse. Det bør bemærkes, at Trump fører valgkamp for præsidentembedet tre gange, og ved den første og den sidste vinder han, men i den mellemste blev hans sejr stjålet af den magt, som Skriften identificerer som løgnens fader. Pelosi-retssagerne, som begyndte med det stjalne valg, identificerer et andet sæt hævnens Pelosi-retssager, som begynder, når Trump indsættes den 20. januar 2025.

Perioden for Joe Bidens præsidentembedet begynder med en række Pelosi-retssager, og den ender med en række Pelosi-retssager. Begge er politiske retssager, men de, der retsforfølges i den anden række retssager, er dem, som anførte de første retssager. Ved Trumps anden indsættelse markeres året 164 f.Kr. Trumps anden indsættelse foregribes ved 164 f.Kr., og genindvielsen af det jødiske tempel repræsenterer genindvielsen af det politiske tempel for anden gang.

Det var netop det år, Antiochus Epifanes døde, og han var den magt, som påtvang jøderne Grækenlands religiøse skikke og således forårsagede makkabæropstanden i 167 f.Kr. Ved Trumps anden indsættelse i 2025 vil Grækenlands religion (globalismen) blive fuldstændigt underkuet i De Forenede Stater, og sataniske mirakler vil begynde at styrke arbejdet med at bringe kirke og stat sammen. På det tidspunkt vil Trump underskrive bekendtgørelser, der svarer til Alien and Sedition Acts, og således markere begyndelsen på dannelsen af dyrets billede (161 f.Kr.), og han vil påbegynde den anden række af Pelosi-retssager. Alien and Sedition Acts markerer begyndelsen på perioden for dannelsen af dyrets billede, og denne periode ender ved søndagsloven, således som det er forbilledliggjort ved 158 f.Kr.

Således begynder den periode, som udgør dannelsen af dyrets billede, med de »handling«, der gør det muligt for Trump at lukke de etablerede medier, udvise illegale udlændinge og arrestere samt retsforfølge dem, der er involveret i Det Demokratiske Partis sammensværgelse. Begyndelsen af perioden markerer den politiske forfølgelse, som iværksættes af Trump, og den ender med religiøs forfølgelse.

I denne forstand er det midterste vejmærke 1789 og Forfatningen Pelosi-retssagerne i 2021, som repræsenterer en periode, der ender med den samme historie som ved begyndelsen, men det sidste sæt Pelosi-retssager er en politisk omvendelse af dem, der for øjeblikket bliver retsforfulgt og fængslet. Det andet vejmærke i den frafaldne protestantismes linje er Pelosi-retssagerne, som omfatter Joe Bidens præsidentskab, og perioden ender i januar 2025, når vejmærket 1789 i den

frafaldne republikanismes linje indtræffer den 20. januar 2025 med de bekendtgørelser, der umiddelbart følger Trumps anden indsættelse. Dette indleder en periode, hvor nationen taler som en drage (Alien and Sedition Acts), som fører til søndagsloven, hvor nationen taler som en drage. I denne periode bliver Forfatningen, repræsenteret ved 1789, gradvis omstødt.

Ved Trumps anden indsættelse bliver han den ottende konge, som er af de syv, og dannelsen af dyrets billede identificerer, hvordan protestantismens og republikanismens frafaldne horn forenes som ét horn, med protestanterne i kontrol over forholdet. I netop den samme historie bliver de, som er blevet kaldet til at være de hundrede og fireogfyrre tusind, beseglet forud for, at de ophøjes som den sande protestantismes horn ved den snart kommende søndagslov.

Beseglingsbudskabet, som er Jesu Kristi Åbenbaring, og som bliver forseglet op lige før nådetidens afslutning, er den del af Daniel, som angår de sidste dage. Den del, som forsegles op, er den skjulte historie i Daniel 11, vers 40, og vers 13 til 15 stemmer overens med denne skjulte historie. Derfor er det budskab, som forsegles op lige før nådetidens afslutning, og som er blevet forbilledliggjort ved det skjulte profetiske budskab i Nebukadnezars billede af dyrene, selve budskabet om foreningen af de to staver tilhørende protestantismens og republikanismens frafaldne horn, repræsenteret ved makkabæerne og Antiokus III i vers 13 til 15.

Budskabet, der identificerer dannelsen af dyrets billede, er det budskab, som formidler den helliggørelse, der besegler det sande protestantiske horn.

I vers fjorten, i året 200 f.Kr., introduceres det hedenske Rom for første gang i den profetiske beretning, idet det rejste sig for at beskytte Egyptens nye spæde konge mod en alliance imod Egypten, som var blevet dannet af Antiochos III og Filip af Makedonien. Det år blev slaget ved Panion udkæmpet af Antiochos III imod Ptolemæus V. Introduktionen af dit folks røvere, som stadfæster synet, en alliance mellem Antiochos og Filip, og slaget ved Panion fandt alle steder det år. Derfor identificerer vejmærket en alliance mellem Antiochos, som er et forbillede på jorddyrets republikanske horn, og Filip af Makedonien, det gamle navn for Grækenland, som er et forbillede på De Forenede Nationer.

På det profetiske plan finder der ved slaget ved Panium en alliance sted mellem dragen (Makedonien) og den falske profet (USA). Den underliggende motivation for alliancen var at opdele Egyptens område, som ville repræsentere et kollapsende Rusland.

Da Jesus tog sine disciple med til Panium, bar stedet dengang navnet Cæsarea Filippi. Herodes den Stores sønnesøn, Herodes Filippi, havde fuldført genrejsningen af byen og opkaldt den efter kejser Augustus og sig selv, således Cæsarea Filippi. Deres forhold repræsenterer Rom i relation til Rom, men Filippi er et mindre Rom i forhold til Cæsar, og på det profetiske plan repræsenterer Herodes Filippi Salome, Herodias' datter. Derfor finder vi med navnet Cæsarea Filippi, at Herodes Filippi repræsenterer den falske profet, og at Cæsar repræsenterer pavedømmet.

Paniums profetiske historie fremstiller derfor to alliancer: den ene, hvor den falske profet (Trump) slår sig sammen med dragen (De Forenede Nationer), og den anden, hvor den falske profet (Trump) slår sig sammen med pavedømmet (Cæsar). I vers seksten fremstilles søndagsloven, og

det er dér, den trefoldige forening iværksættes, men ordningen blev faktisk etableret forud for søndagsloven, i vers femten og slaget ved Panium.

"Ved den forordning, der håndhæver pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt afskære sig selv fra retfærdigheden. Når protestantismen rækker sin hånd ud over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den rækker hen over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under denne trefoldige unions indflydelse forkaster ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og træffer foranstaltninger til udbredelsen af pavelige løgne og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virken, og at enden er nær." Testimonies, bind 5, 451.

Vi vil fortsætte dette studie i vores næste artikel.

„Åbenbaring er ikke skabelsen eller opfindelsen af noget nyt, men tilkendegivelsen af det, som indtil det blev åbenbaret, var ukendt for mennesker. De store og evige sandheder, som er indeholdt i evangeliet, åbenbares gennem flittig ransagning og ved, at vi ydmyger os for Gud. Den guddommelige Lærer leder den ydmyge sandhedssøgers sind; og ved den Hellige Ånds vejledning gøres Ordets sandheder kendt for ham. Og der kan ikke findes nogen mere sikker og virksom vej til kundskab end at blive ledet således. Frelserens løfte var: ‘Men når han, sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden.’ Det er ved den Hellige Ånds meddelelse, at vi bringes til at forstå Guds ord.”

Salmisten skriver: »Hvorledes skal den unge holde sin sti ren? Ved at tage vare derpå efter dit ord. Af hele mit hjerte har jeg søgt dig; lad mig ikke fare vild fra dine bud. ... Oplad mine øjne, så jeg må skue de underfulde ting i din lov.«

“Vi bliver formanet til at søge efter sandheden som efter skjulte skatte. Herren åbner forståelsen hos den sande sandhedssøger; og Helligånden sætter ham i stand til at fatte åbenbaringens sandheder. Dette er, hvad salmisten mener, når han beder om, at hans øjne må blive åbnet, så han kan skue vidunderlige ting i loven. Når sjælen hungrer efter Jesu Kristi fuldkommenheder, bliver sindet sat i stand til at fatte den bedre verdens herligheder. Kun ved den guddommelige Lærers hjælp kan vi forstå Guds Ords sandheder. I Kristi skole lærer vi at være sagtmødige og ydmyge, fordi der gives os en forståelse af guds frygtens mysterier.”

Han, som indgav Ordet, var Ordets sande udlægger. Kristus anskueliggjorde sin undervisning ved at henlede sine tilhøreres opmærksomhed på naturens enkle love og på de velkendte genstande, som de daglig så og håndterede. Således ledte han deres sind fra det naturlige til det åndelige. Mange undlod straks at fatte betydningen af hans lignelser; men efterhånden som de dag for dag kom i berøring med de genstande, som den store Lærer havde forbundet med åndelige sandheder, var der nogle, som skelnede de guddommelige sandheders lærdomme, han havde søgt at indprente, og disse blev overbevist om sandheden i hans mission og omvendt til evangeliet.” Sabbath School Worker, 1. december 1909.